

A Fővárosi Ítéltábla az András és Zsigmond Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. András Éva ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Milló-Nagy Orsolya ügyvéd (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen jogalap nélküli gazdagodás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2022. június 8. napján kelt 36.G.40.822/2022/6. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A fellebbezés szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes gyógyszer nagykereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság, amely a svájci anyavállalata, a Ltd. termékeinek kizárólagos magyarországi forgalmazója.

[2] Az alperes (korábbi cégneve: Kft1.) 2011. évben szintén gyógyszer nagykereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság volt. A cégnyilvántartás adatai alapján képviselő neve az alperes képviselője 1997. március 20. napjától 2011. május 1. napjáig, míg az alperes tagja 1997. március 20. napjától 2016. július 15. napjáig volt. 2021. szeptember 14. napjától képviselő neve újból tagja és ügyvezetője lett az alperesnek.

[3] 2011. július 4. napján a szállítólevél száma számú szállítólevél szerint 1349 darab infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió készítmény (sarzs szám1.), a szállítólevél száma1 számú szállítólevél szerint 1829 darab infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió készítmény (sarzs szám2.) került leszállításra a felperes anyavállalatától a felperes részére. Felperes a 2011. augusztus 25. napján megtartott leltározás során észlelte, hogy a szállítólevél száma számú szállítólevél szerinti 1349 darab infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió készítményből (sarzs szám1.) 588 (14x42) darab, míg a számú szállítólevél szerinti 1829 darab infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió készítményből (sarzs szám2) 704 (8x88) darab hiányzik. A hiányzó készítmények termelői ára 285.698.880 forint volt.

[4] Felperes 2013 februárjában a hiányzó készítményeket bejelentette a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet Országos Gyógyszerészeti Intézete (továbbiakban: GYEMSZI-OGYI) Főigazgatóságának. A Főigazgatóság a hiánnyal érintett készítményeket 2013. márciusában a forgalomból kivonta.

[5] 2013. március 22. napján az alperes átutalt a felperes részére 285.698.880 forintot.

[6] Felperes 2013. április 3. napján feljelentést tett a Pest Megyei Rendőr-Főkapitányságon ismeretlen tettes ellen a Btk. 317. § (1) bekezdésébe ütköző és (6) bekezdésének a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének gyanúja miatt. Feljelentésében rögzítette, hogy a gyógyszerek hiányát és ennek következtében a veszteség leírását már lezártak tekintette, azonban 2013. március 22. napján a Kft1. képviselőjében eljáró képviselő neve tulajdonos személyesen felkereste a feljelentőnél logisztikai menedzser beosztásban dolgozó logisztikus neve és közölte vele, hogy a Kft1. aznap, tehát 2013. március 22. napján átutalt 285.698.880 forintot – amely az eltűnt infúzió oldat neve készítmények értéke – a feljelentő számlájára és az utalás jogcímeiként a 2011. évben eltűnt infúzió oldat neve hiányt jelölte meg. Állítása szerint az utalást megelőző napokban szerzett tudomást arról, hogy a felperes neve hiányzó infúzió oldat neve tételeket vásárolta meg az alperes egy külföldi vállalkozótól, amit ezt követően tovább értékesített szintén külföldre. Ez a külföldi vállalkozó a tényeket figyelembe véve teljesen jogellenesen jutott hozzá azokhoz a gyógyszerekhez, amelyek a feljelentő tulajdonát képezik.

[7] A felperes feljelentése alapján a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóságának Gazdaságvédelmi Osztálya a nyomozást büntető szám ügyszám alatt folytatta le. A Budaörsi Járási Ügyészség a 2016. március 4. napján kelt ügyészségi határozat száma ügyszámú határozatával a nyomozást megszüntette. A határozat indokolása szerint az eljárás eredményeként minden kétséget kizáróan nem lehetett bizonyítani és megállapítani azt, hogy felperestől származó infúzió oldat neve készítmények kerültek volna képviselő nevéhez és az alpereshez. Az eljárás tárgyát képező események, körülmények miatt értelemszerűen megszakadt a szállítási lánc, másrészt az alperes számítógépes nyilvántartása ellentétes adatokat tartalmazott a készítmények bevételezési adatai tekintetében. Annak ellenére sem lehetett a készítmények azonosságát teljes bizonyossággal megállapítani, hogy az alperesnél – az ellentmondásos adatok között – a felperesnél eltűnt infúzió oldat neve készítményekkel azonos mennyiségű és gyártási számú készítmény bevezetésére vonatkozó adat is rendelkezésre állt. A gyógyszerészeti hatóság sem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy az alperes által értékesített készítmények azonosak lennének a felperestől eltűnt készítményekkel. Az eljárás során az adott gyártási tétellel készített valamennyi készítmény gyártást követő sorsának felderítése nem történt meg, ezért nem állapítható meg, hogy az alpereshez került készítmények minden kétséget kizáróan azonosak a felperestől eltűnt készítményekkel.

[8] A felperes eredeti keresetében annak megállapítását kérte, hogy alperes által felperes részére 2013. március 22. napján átutalt 285.698.880 forint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 361. §-a alapján jogalap nélküli gazdagodás jogcímén a felperest illeti meg. Kérte továbbá azt is, hogy a bíróság kötelezze alperest, hogy jogalap nélküli gazdagodás jogcímén fizessen meg a felperes részére 66.495.570 forintot, valamint kötelezze alperest elsődlegesen 285.698.880 forint tőke után 2012. január 31. napjától, míg 66.495.570 forint tőke után 2012. január 31. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre számított, az rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére. Vagylagosan arra az esetre, ha az alperes rosszhiszeműsége a jogalap nélküli gazdagodás tekintetében nem állapítható meg, az alperest a 285.698.880 forint és 66.495.570 forint tőkeköveteléseivel kapcsolatában 2013. március 22. napjától a kifizetésig terjedő időre számított, az rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni.

[9] Keresetét utóbb akként módosította, hogy az alperest 352.194.450 forint és annak 2012. január 31. napjától a kifizetés napjáig járó, az rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az rPtk. 361. §-a alapján.

[10] Keresete indokául arra hivatkozott, hogy a tulajdonában álló termékeket az alperes értékesítette, ezzel az alperes jogalap nélküli vagyoni előnyhöz jutott. Az alperes által értékesített termékek termelői ára 285.698.880 forint volt. Az alperes azonban a termelői árat meghaladóan további 66.495.570 forint nyereségre tett szert.

[11] Előadta, hogy a részére 2011. július 4. napján egyfelől a számú szállítólevél szerint leszállított 1349 darab infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió termékből (sarzs szám1.) 588 darab, másfelől a szállítólevél száma1 számú szállítólevél szerint leszállított 1829 darab infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió termékből (sarzs szám2.) 704 darab a 2011. augusztus 25. napján megtartott leltározás során hiányzott. A 2011 augusztusában – szeptemberében a felperes által lefolytatott belső vizsgálat alapján bűncselekmény gyanúja nem merült fel, a hiány okát nem lehetett megállapítani, ezért felperes a hiányzó termékeket ismeretlen eredetű leltárhiányként kezelte.

[12] Állította, hogy a leltárhiánnyal érintett gyógyszerek ellenértékét cash-pooling rendszeren keresztül való teljesítéssel 2011. október 20. napján megfizette a gyártó részére.

[13] 2013 februárjában az addig ismeretlen eredetű leltárhiányként kezelt hiányzó készítményeket bejelentette a GYEMSZI-OGYI Főigazgatóságának. A Főigazgatóság azokat 2013. március hónapban kivonta a forgalomból.

[14] Előadta azt is, hogy 2013. március 25. napján az alperes átutalt részére 285.698.880 forintot, amely vonatkozásában az alperes részéről eljáró képviselő neve személyesen kereste fel a logisztikai menedzserét, logisztikus neve-t, akivel közölte, hogy ezen pénzösszeg átutalására a felperestől eltűnt infúzió oldat neve termékekre tekintettel került sor. Az utalást megelőző napokban szerzett tudomást ugyanis arról, hogy a felperesnél hiányzó készítményeket vásárolta meg az alperes egy külföldi vállalkozótól, amelyet ezt követően alperes továbbértékesített külföldre. Felperes kérte alperest, hogy írásban nyilatkozzon az utalás jogcímével kapcsolatban, és a jogcím tisztázásáig felperes elkülönített számlára helyezte az alperes által átutalt összeget. Az alperes részéről írásban adott válasz nem adott érdemben magyarázatot az utalás jogcímére, később pedig az alperes az összeg visszautalását kérte arra hivatkozással, hogy téves utalás történt.

[15] A hatósági vizsgálat nem igazolta azt az alperesi állítást, amely szerint a hiányzó készítményeket egy külföldi vállalkozótól vásárolta az alperes. Ellenkezőleg: bebizonyosodott, hogy alperes azokhoz tisztázatlan körülmények között, ingyenesen jutott.

[16] Az OGYÉI eljárás, illetve arra tekintettel a Kúria is megállapította, hogy alperes a felperestől eltűnt készítményekkel egyező mennyiségű és azonos gyártási számú készítményeket szerzett meg ismeretlen forrásból ingyenesen, majd azokat külföldre értékesítette.

[17] Előadta azt is, hogy az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény (továbbiakban: Gytv.) és az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerek címkéjéről és betegtájékoztatójáról szóló 30/2005. (VIII.2) EüM rendelet (továbbiakban: EüM rendelet) alapján Magyarországon csak magyar nyelvű csomagolással és magyar nyelvű betegtájékoztatóval ellátott gyógyszerek kerülhetnek forgalomba. Állította ezért azt, hogy a gyógyszer nevével és gyártási tétel számával, valamint – ha több nyelvű csomagolás is készült ugyanazon gyártási tételszám alatt – a csomagolás nyelvével egyértelműen azonosítani lehet egy gyógyszerkészítményt. A nagykereskedelmi forgalomban történő nyomon követhetőség biztosításához a gyógyszerekkel folytatott nagykereskedelmi és párhuzamos import tevékenységről szóló 53/2004. (VI.2.) ESzCsM rendelet (továbbiakban: ESzCsM rendelet) 9. § (1) bekezdésének c) pontja alapján alkalmazandó 2. számú melléklet 10.1. pontja is elegendőnek tartja a termékjellemzőkön túl a gyártási szám és a termék adatok meglétét. A gyógyszer nevét és gyártási tételszámát tünteti fel az OGYI is valamely gyógyszerkészítmény forgalomból való kivonását elrendelő határozataiban.

[18] Mindezekre tekintettel állította, hogy az alperes a felperes termékeit értékesítette – általa sem vitatottan – 1.335.770 EUR vételár ellenében, amely akkor 352.194.450 forintnak felelt meg. Ezzel a bevétellel az alperes a felperes rovására jogalap nélkül gazdagodott, mivel az értékesített termékekhez nem jogszerűen jutott, azokat nem vásárolta meg, azok értékesítéséhez párhuzamos importengedéllyel nem rendelkezett. Miután az alperes a termékek értékesítéséből származó bevételt teljes egészében megkapta, annak összegét romániai leányvállalata az alperes részére visszautalta, ezért az alperes a keresete szerinti teljes összeget jogalap nélküli gazdagodás címén köteles a felperes részére megfizetni.

[19] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

[20] Érdemben a módosított keresetet arra hivatkozva vitatta, hogy nem bizonyított a felperestől eltűnt termékek és az általa bizományosként értékesített termékek azonossága. Kétségbe vonta, a felperesnek azt az előadását, amely szerint a felperes a keresettel érintett készítmények tulajdonosa. A felperes ugyanis a perbeli gyógyszerek átadása-átvétele során nem járt el megfelelően, ezért a perben már nem volt bizonyítható az, hogy a hiányzó készítmények mikor tűntek el, ezért az sem, hogy a per tárgyát képező készítmények ténylegesen is a felperes hatalmába kerültek-e.

[21] A felperes továbbá a készítmények átvételét követően is törvénysértően járt el, mivel a feltárt hiányosságokat több mint másfél évig törvénysértő módon eltitkolta. Sem az alperes, sem a vevői nem kereskedtek volna ugyanis olyan termékekkel, amelyeket a hatóság – a felperes jogszerű bejelentése esetén – a forgalomból kivont volna, valamint amelyek szerepeltek volna a Rapid Alert hivatalos európai uniós elektronikus rendszerben. Állította, hogy üzleti partnerei, akik számára a készítményeket értékesítette, a párhuzamos import tevékenységüket kötelesek voltak a saját államuk szerinti gyógyszerészeti hatósággal engedélyeztetni, amely kérelemben meg kellett adniuk a gyógyszer nevét, gyártási számát, lejáratát idejét. Kötelesek voltak továbbá a kérdéses termékek forgalmazására saját államukban forgalomba hozatali engedéllyel rendelkező felperes leányvállalatot is a tervezett importot 30 nappal megelőzően tájékoztatni gyártási szám és darabszám megjelölésével. Állította, hogy a megtörtént tájékoztatások ellenére egyik üzleti partnerétől sem érkezett hozzá kifogás. Ebből

pedig arra következtetett, hogy felperes még a saját anyavállalata és annak nyugat-európai leányvállalatai előtt is másfél évig eltitkolta a kérdéses gyógyszerkészítmények eltűnését.

[22] Arra is hivatkozott, hogy a készítmények nem megfelelő szállítása, kezelése, illetve az adminisztráció elmaradása, készlethiány bejelentésének elmulasztása olyan körülmények, amelyek adott esetben a Gytv. 17. § (3) bekezdése alapján az érintett készítmények forgalomból való kivonásához vezethettek volna a felperest és az anyavállalatát terhelő okból. A forgalomból így kivont gyógyszerek pedig már a felperes számára értékkel nem rendelkeztek volna. Azokat a felperes a Gytv. 17. § (5) bekezdése alapján saját költségére lett volna köteles megsemmisíteni. Állította ezért azt, hogy felperest vagyoni hátrány nem érte figyelemmel arra is, hogy a felperes a vételár megfizetését sem igazolta a perben hitelt érdemlően.

[23] Vitatta a kereset összecszerűségét is arra tekintettel, hogy a felperesi beszámoló kiegészítő mellékletében található, társasági adó levezetése című táblázatban adóalap növelő tételként 2011. év vonatkozásában a „infúzió oldat neve hiány nem térített része” sorban csak 107.317.000 forint szerepel. Az A. Kft. pedig úgy nyilatkozott, hogy a kérdéses termékek vámolását felperes az 588 darab infúzió oldat neve 500 mg készítmény vonatkozásában (246.420 forint x 588 darab) 144.894.960 forint értékre, míg a 704 darab infúzió oldat neve 100 mg készítmény esetében (98.550 forint x 704 darab) 69.379.200 forint értékre végeztette el. Ez is azt igazolja, hogy a felperest legfeljebb 214.274.160 forint kár érte. A felperes továbbá a társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerek kereskedelmi árréséről szóló 5/2007. (I.24.) EüM rendelet 2. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt táblázat utolsó sora alapján a perbeli termékeket legfeljebb 4,4%-os haszonnal értékesíthette volna. Ezzel szemben a felperes 23,3%-os hasznót követel az alperestől. Erre azonban a káronszerzés tilalma miatt a felperesnek nincs lehetősége.

[24] Előadta, hogy 2011. évben a P. P. srl. B. S. O. (továbbiakban: P. P. srl.) nevű, Romániában bejegyzett gyógyszerközetítő cég közvetítésével bizományi szerződést kötött 704 darab infúzió oldat neve 100 mg/10 ml és 588 darab 500 mg/50 ml megnevezésű termékre a M. M. srl.-lél. Állította, hogy képviselő neve az előzőek szerinti román gyógyszerközetítő cég ügyvezetőjeként járt el és írta alá a szerződést a K.J. és F.Gy. által képviselt M. M. srl.-lél. Az alperes ellenőrizte a termékeket azok átvételekor az ún. Rapid Alert uniós rendszerben, amely rendszerben e termékek nem szerepeltek. Az alperes ezért a kérdéses gyógyszerek értékesítése során nem járt el rosszhiszeműen. Az ESZCSM rendelet 2011. augusztus 19. napja és 2011. december 31. napja között hatályos 3. § (1) bekezdésének c) pontja alapján ugyanis a gyógyszerközetítőnek – és így az alperesnek is – azt kellett csak ellenőriznie, hogy az a gazdálkodó szervezet, amelytől a készítményeket beszerzi, rendelkezik-e gyógyszer-nagykereskedelmi engedéllyel. E tény F. Gy. a M. M. srl. gyógyszer-nagykereskedői engedélye másolatának bemutatásával igazolta. Az ekként szabályosan beszerzett készítményeket az alperes a külföldi partnerei számára értékesítette, majd a vételárat a közvetítői díjjal csökkentve a P. P. srl. gyógyszerközetítő részére 2012. január 9. napján átutalta. Állította, hogy a gyógyszerközetítő cég ezt követően nem a termékek vételárát utalta vissza a részére, hanem az alperessel kötött kölcsönszerződés alapján fennálló tartozását fizette vissza az Bank igazolása szerinti összegben. Állította ezért az alperes, hogy nem ingyenesen szerezte meg az általa értékesített infúzió oldat neve készítményeket, illetve azok értékesítésével nem az alperes, hanem a romániai P. P. srl. gazdagodott.

[25] Arra is hivatkozott, hogy a felperest vagyoni hátrány a saját felróható magatartása következtében érte. Az alperes ugyanis jóhiszeműen járt el mindaddig, amíg a felperes a nála keletkezett hiányt be nem jelentette a gyógyszerészeti államigazgatási szervnek, illetve amíg a gyógyszerészeti hatóság a termékek forgalomból való kivonásáról nem határozott. Felperes ezért nem jogosult késedelmi kamatra sem az rPtk. 302. § b) pontja értelmében.

[26] Az alperes viszontkeresetében az rPtk. 361. §-a alapján a felperest 285.698.880 forint, valamint annak 2013. március 23. napjától a kifizetés napjáig esedékes rPtk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.

[27] A viszontkeresete indokául előadta, hogy 2013. március 22. napján 285.698.880 forintot utalt át a felperes bankszámlájára tévedésből, amelynek visszafizetését több alkalommal is eredménytelenül kérte a felperestől. Az OGYI/2792-127/2013. számú határozat 3.3 pontja szerint ugyanis kétséget kizáróan nem állapítható meg az alperes által beszerzett és továbbértékesített készítmények azonossága a felperes raktárából eltűnt készítményekkel. E tény jelen perben sem nyert bizonyítást.

[28] A felperes ellenkérelmében a viszontkereset elutasítását kérte.

[29] Elsődlegesen a viszontkereset érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítását kérte az rPp. 147. § (1) bekezdése alapján arra hivatkozással, hogy azt az alperes nyilvánvalóan azért terjesztette elő késedelmesen, hogy a per befejezését hátráltassa.

[30] Érdemben arra hivatkozott, hogy képviselő neve a rendőrségi iratanyagban fellelhető tanúvallomása alapján egyértelműen megállapítható, hogy a viszontkereset szerinti összeg átutalására nem tévedésből, hanem képviselő neve kifejezett utasítására, a felperes kárának enyhítése céljából azért került sor, mivel azt feltételezte, hogy a termékek vételára a felperest illeti meg.

[31] A Fővárosi Törvényszék a 2018. október 19. napján kelt 25.G.40.565/2017/60-I. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 285.698.880 forintot, valamint ezen összegnek 2013. március 23. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 9.598.790 forint perköltséget.

[32] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2019. május 22. napján kelt 13.Gf.40.031/2019/9-II. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította; a másodfokú perköltséget a felperes vonatkozásában 500.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban és az általa lerótt 2.500.000 forint fellebbezési illetékben, az alperes tekintetében pedig 500.000 forint ügyvédi munkadíjban állapította meg.

[33] A megismételt eljárása eredményeként a Fővárosi Törvényszék – a 2019. december 3. napján kelt és 2019. december 31. napján jogerőre emelkedett 25.G.41.177/2019/11. számú végzésével kijavított – 2019. november 29. napján kelt 41.177/2019/10-I. számú ítéletével a felperes keresetét ismételten elutasította, egyúttal

kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 285.698.880 forintot, valamint ezen összegnek 2013. március 23. napjától a kifizetés napjáig esedékes, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, továbbá 9.598.790 forint perköltséget.

[34] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2020. november 11. napján kelt 13.Gf.40.033/2020/9. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, továbbá elrendelte, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja; a másodfokú perköltséget a felperesnél és az alperesnél személyenként 500.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban állapította meg.

[35] Végzése indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2019. május 22. napján kelt 13.Gf.40.031/2019/9-II. számú végzésében írt iránymutatás ellenére a bizonyítási eljárást nem folytatta le, illetve a bizonyítékokat nem értékelte és ezzel az rPp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét is megsértette. A másodfokú bíróság ezért az rPp. 252. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltségre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Egyúttal az rPp. 252. § (4) bekezdése alapján elrendelte, hogy a pert az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja.

[36] A Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban 2021. október 13. napján meghozott 36.G.40.017/2021/30. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 66.495.570 forintot, továbbá 66.495.570 forint után 2012. január 31. napjától a kifizetésig, míg 285.698.880 forint után 2012. január 31. napjától 2013. március 21. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegű késedelmi kamatot, valamint 14.480.040 forint perköltséget. A keresetet ezt meghaladóan, illetve a viszontkeresetet elutasította.

[37] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2022. március 2-án kelt 13.Gf.40.375/2021/6-II. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, annak a megállapítási keresetet elutasító és a perköltségre vonatkozó rendelkezését – a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül – hatályon kívül helyezte; a 285.698.880 forint tőke megfizetése iránti kereseti kérelem és a perköltség vonatkozásában az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az elsőfokú bíróság részítéletének a késedelmi kamat mértékére vonatkozó fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatta meg, hogy az alperes által fizetendő késedelmi kamat 2012. január 31. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal, 2013. július 1. napjától a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű; egyebekben az elsőfokú bíróság részítéletének az alperest 66.495.570 forint tőke és késedelmi kamatai, valamint a 285.698.880 (kétszáznyolcvanötmillió-hatszázkilencvennyolcezer-nyolcszáznyolcvan) forint tőke után fizetendő késedelmi kamat megfizetésére kötelező, továbbá az alperes viszontkeresetét elutasító rendelkezését helyben hagyta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú részperköltséget.

[38] A határozata indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes eredetileg előterjesztett keresetét bírálta el annak ellenére, hogy a felperes a keresetét már az elsőfokú bírósághoz 2017. június 22. napján előterjesztett beadványában megváltoztatta és az alperest 352.194.450 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. A felperes a módosított keresetét a 2017. július 5. napján és a 2019. szeptember 6. napján megtartott tárgyalásokon változatlanul fenntartotta. A Fővárosi Ítéltábla a keresetet a 13.Gf.40.033/2020/9. számú végzésében az előzőeknek megfelelő tartalommal rögzítette. A felperes a 2021. február 22. napján kelt előkészítő irata 11. oldalán pedig a módosított keresetével egyezően fejtette ki azt, hogy az alperes az ismeretlen forrásból származó termékek értékesítésével 352.194.450 forint vagyoni előnyhöz jutott, és keresetében az alperes által ilyen módon elért vagyoni előny és járulékai megtérítését kéri. A felperes ezt követően – az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését megelőzően megtartott tárgyaláson készült 36.G.40.017/2021/27. számú jegyzőkönyv szerint – a módosított keresetét tartotta fenn változatlanul.

[39] Az elsőfokú bíróság, miután nem a felperes fenntartott keresetét bírálta el, hanem az eredeti keresetet, megsértette egyfelől az rPp. 215. §-át, amely szerint a bíróság döntése nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. Az elsőfokú bíróság ugyanis érdemben bírálta el a felperes megállapítás iránti kereseti kérelmét annak ellenére, hogy a felperesnek már az alapeljárásban is csak marasztalás iránti kereseti kérelme volt a 285.698.880 forint és járulékai tekintetében.

[40] Az elsőfokú bíróság megsértette másfelől az rPp. 213. § (1) bekezdésének azon szabályát is, amely szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Nem bírálta el ugyanis a felperes 285.698.880 forint megfizetése iránti kereseti kérelmét.

[41] A Fővárosi Ítéltábla az előzőekben rögzített eljárási szabálysértésekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp. 213. § (2) bekezdése szerinti részítéletnek tekintette, és a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül az rPp. 252. § (2) bekezdése alapján a részítélet megállapítási keresetet elutasító és perköltségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte azzal, hogy az elsőfokú bíróságot – az el nem bírált – 285.698.880 forint tőke megfizetése iránti kereseti kérelem és a perköltség vonatkozásában a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az el nem bírált kereseti kérelemre tekintettel ugyanis a másodfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát az elsőfokú eljárás tekintetében nem tudta megállapítani, ezért részítéletében az rPp. 81. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás vonatkozásában a perköltség viseléséről nem tudott határozni.

[42] A Fővárosi Ítéltábla egyebekben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a részítéletében a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével a tényállást helyesen állapította meg, és – a felperes késedelmi kamatkövetelését kivéve – helytálló az érdemi döntése is. Nem történt ezért az elsőfokú eljárás során olyan eljárási szabálysértés, amelyre tekintettel a részítéletet az rPp. 252.§ (2) bekezdése alapján hatályon kívül kellett volna helyezni.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a részítéletében a kereset érdemében azt, hogy a felperes a perben bizonyította, hogy a infúzió oldat neve 100 mg/10 ml gyártási szám1 és infúzió oldat neve 500 mg/50 ml gyártási szám2 termékek tulajdonjogát megszerezte. E

körben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakkal maradéktalanul egyetértett, az abban foglaltakat csak a fellebbezésre tekintettel egészíti ki az alábbiakkal.

[43] Az rPtk. 117. § (2) bekezdése értelmében a tulajdonjog megszerzéséhez az átruházásra irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül csak a dolog átadása szükséges. A infúzió oldat neve termékek tulajdonjogának megszerzése körében ezért a felperesnek az átruházásra irányuló szerződésen kívül csak a birtokbavételt kellett a perben bizonyítania. Nincs jelentősége ezért annak a tulajdonjog megszerzése tekintetében, hogy a vételárát a felperes megfizette-e, mikor és milyen összegben az anyavállalata részére. A keresetlevélhez F/7 sorszámon csatolt packing list alapján megállapítható, hogy a küldemény mérlegelése a fuvarozónak való átadásakor megtörtént, az alperes a perben arra nem hivatkozott, hogy a szállítólevelek szerinti mennyiségű termékek súlya a packing list szerinti adatoktól eltért volna. Alaptalanul vonta kétségbe ezért az alperes azt, hogy a felperes anyavállalata a fuvarozónak a felperes által megrendelt mennyiségben a infúzió oldat neve készítményeket hiánytalanul átadta. A felperes anyavállalatának 32.G.40.565/2017/11/F/24. számon csatolt nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróság azt is helytállóan értékelte bizonyítottnak, hogy a felperes a infúzió oldat neve termékek tulajdonjogát már akkor megszerezte, amikor az anyavállalata a termékeket a fuvarozónak átadta. A dolog birtokát ugyanis az rPtk. 117. § (2) bekezdése értelmében nemcsak a dolog tényleges birtokba adásával lehet megszerezni, hanem más olyan módon is, amely kétségtelenné teszi, hogy a dolog az átruházó hatalmából a tulajdonjog megszerzőjének hatalmába került. A felperes tulajdonszerzése ezért nem vonható kétségbe azon az alapon, hogy a perben nem volt már az megállapítható, hogy a felperes által készlethiányként kezelt termékek a fuvarozónak való átadást követően mikor tűntek el. Az rPtk. 117. § (1) bekezdése értelmében átruházással – ha a törvény kivételt nem tesz – csak a dolog tulajdonosától lehet a tulajdonjogot megszerezni. Helytállóan hívta fel ezért az elsőfokú bíróság a 2021. február 24. napján megtartott tárgyaláson az alperest az általa eladott termékek beszerzési forrásának, a beszerzés jogcímének és a vételár kifizetésének a bizonyítására. Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes az előzőek szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tudott a perben eleget tenni. Az alperes által, az általa értékesített termékek tulajdonosaként megjelölt romániai M. M. srl. – a román gyógyszerészeti hatóság megállapítása szerint – az alperesnek infúzió oldat neve készítményeket nem adott át. E cég továbbá csak 5 darab és 2 darab gyártási számmal infúzió oldat neve termékkel rendelkezett, amelyeket bukaresti gyógyszertáraknak szállított ki. Az alperes által csatolt bizományi szerződést pedig a M. M. srl. nevében olyan személyek írták alá, akik e román cég képviseletére nem voltak jogosultak, álképviselőként való eljárásuk román cég általi jóváhagyására pedig az alperes a perben nem hivatkozott, azt nem bizonyította (OGYI/2792-127/2013. számú határozat 39. oldala, Budaörsi Járási Ügyészség a ügyészségi határozat száma számú határozatának 9. oldala). Az iratokhoz 2017. május 10. napján 8/F/23. sorszámon csatolt, az OGYÉI honlapján 2016. május 3. napján közzétett OGYI/2792/2013. számú határozat egyértelműen rögzítette azt, hogy az alperes akkor, amikor az ismeretlen és ellenőrizetlen forrásból származó, ingyenesen, ellenérték nélkül beszerzett gyógyszereket kizárólag külföldi vevők részére 352.194.450 forint értékben értékesítette, a külföldi vevők részére nem adott át olyan dokumentumokat, amelyek alapján az érintett gyógyszerek eredete kétséget kizáróan visszakövethető lett volna. Az alperes továbbá a centrálisan engedélyezett gyógyszerek párhuzamos importját nem jelentette be az Európai Bizottságnak. A közzétett határozat az alperes számítógépes nyilvántartásával összefüggésben azt is megállapította, hogy a 2012 áprilisi rendszerösszeomlással, az adatvesztést követő állapot fenntartásával és az elveszett adatok helyreállítása megkísérlésének elmulasztásával az alperes súlyosan megsértette az ESzCsM rendelet 2. sz. mellékletének 1. és 10.1. pontjait. Ezáltal az alperes a tevékenysége visszamenőleges

ellenőrzését részben ellehetetlenítette. Az alperesnél alkalmazott számítógépes nyilvántartás ezért nem zárja ki egyértelműen annak lehetőségét, hogy egy árumozgást leíró bizonylat tartalma utólag az alapadatok tekintetében is módosuljon, így nem alkalmas a nagykereskedelmi tevékenység végzésére, és súlyosan sérti az ESzCsM rendelet 2. sz. mellékletének 1. és 10.1. pontjait. A határozat azt is rögzítette, hogy a számítógépes és papír alapú nyilvántartáshoz kapcsolódó OGYÉI által részletesen feltárt magatartásokkal az alperes kifejezetten a hatóság félrevezetését és a döntéshozatal késleltetését célzó magatartást folytatott.

[44] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság azt is helytállóan állapította meg az ítéletében, hogy az alperes azt a perben nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy az általa értékesített, a felperestől eltűnt mennyiséggel azonos mennyiségű infúzió oldat neve termékek tulajdonjogát megszerezte, avagy más olyan jogcímmel rendelkezne, amely alapján a termékekért kapott vételárat megtarthatná. Az alperest az általa hivatkozott bizományi szerződés a infúzió oldat neve termékek vételárának a megtartására egyébként sem jogosítja fel, miután bizományosként csak a bizományi díjra tarthat igényt, míg a infúzió oldat neve termékek értékesítéséből befolyt vételárat – a bizományi szerződés 5. pontja szerinti elszámolás keretében – a megbízó által kiállított számla alapján a számlában szereplő számlára forint összegben lett volna köteles átutalni. Az alperes a perben nem állította azt, hogy a infúzió oldat neve termékek értékesítéséből befolyt vételárat átutalta volna a megbízója javára. Az alperes részéről korábban eljáró jogi képviselő, dr. H. Z. P. az GYEMSI-OGYI részére megküldött – az OGYI által megküldött iratokhoz OGYI/2792-77/2013. számon csatolt – 2013. június 17. napján kelt levele szerint is a bizományi szerződés alapján a megbízóval való elszámolás megírsult. képviselő neve tanúként jelen peres eljárást megelőzően még – a Budapesti Rendörkapitányság Korruptió és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztályának Gazdaságvédelmi Osztálya által 01000/370-62/2014. Bű. számon készített jegyzőkönyv szerint – szintén úgy nyilatkozott, hogy a M. M. srl. részére a vételárat nem utalta át, mivel nem kapott e cég képviselőitől megfelelő számlát; a gyógyszerközvetítő P. P. srl. ezért – képviselő neve ügyészégi határozat száma számú határozat 12. oldalán rögzített nyilatkozata szerint – visszautalta a pénzt az alperesnek. A visszautalás tényét ezzel szemben képviselő neve a jelen perben 2021. május 12. napján megtartott tárgyaláson már tagadta, és állította, hogy egy másik ügylet alapján utalt át alperes a leányvállalatának 933.057 EUR-t, amely összeg nem került teljes egészében felhasználásra, ezért lett alperesnek visszautalva abból 833.318 EUR. Az átutalásokra vonatkozó alperes által hivatkozott banki igazolások alapján azonban nem állapítható meg, hogy az átutalásokra mely szerződés teljesítése címén került sor. Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben a másodfokú bíróság képviselő neve tanú előzőek szerinti ellentétes vallomásait és az átutalásokra vonatkozó iratokat úgy értékelte az rPp. 206. § (1) bekezdése alapján, hogy az alperes a perben nem tudta bizonyítani azt a tényállítást, hogy a infúzió oldat neve termékek vételára a gyógyszerközvetítő román leányvállalatának átutalásra került.

[45] Az rPtk. 361. § (2) bekezdése értelmében csak az nem köteles visszatéríteni a gazdagodást, aki attól a visszakövetelés előtt elesett, kivéve, ha a) számolnia kellett a visszatérítési kötelezettséggel, és felelőssége a gazdagodás megszűnéséért megállapítható, vagy b) rosszhiszeműen jutott a gazdagodáshoz. Mivel az alperes az előzőek értelmében azt egyértelműen a perben nem bizonyította, hogy az rPtk. 361. § (2) bekezdése szerint a gazdagodástól a visszakövetelése előtt elesett, az OGYÉI honlapján OGYI/2792/2013. számon közzétett határozat pedig a gazdagodás megszerzése vonatkozásában az alperes

rosszhiszeműségét is megalapozza, ezért az alperes a gazdagodás visszatérítésének a kötelezettsége alól nem mentesülhet.

[46] Az alperes a fellebbezésében alaptalanul vitatta, hogy a P. P. srl. gyógyszerközvetítő cég a leányvállalat lett volna. Az iratokhoz 2017. május 10. napján 8/F/20. sorszámon csatolt cégkivonat alapján egyértelműen megállapítható, hogy a cég neve is utalt arra, hogy az alperes leányvállalat. A cégkivonat alapján az is megállapítható, hogy az alperes leányvállalata 2014. december 10. napján törlésre került. Az elsőfokú bíróság a részítéletében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nemcsak valószínűsítik, hanem egyértelműen igazolják azt, hogy az alperes a felperestől eltűnt termékeket értékesítette. Az elsőfokú részítéletben megjelölt bizonyítékokon felül a másodfokú bíróság e körben utalt az iratokhoz 2017. június 8. napján csatolt 2013. január 15. napján kelt OGYI/1609-2/2014. iktatószámú Jegyzőkönyv Hatósági Ellenőrzésről megnevezésű iratra, amely rögzítette, hogy az alperesnél többek között 12 darab szignált infúzió oldat neve 100mg/10ml 2x (sarzs szám2.) inj. faltkarton csomagolóanyag, 1 db 100mg/10mlx2 (sarzs szám2.) inj. betegtájékoztató volt található, amelyeket az alperes általa selejtezett gyógyszerek faltkartonjaiként és betegtájékoztatójaként azonosított. Az alperes részéről korábban eljáró jogi képviselő, dr. H. Z. P., az OGYI által megküldött iratok között OGYI/2792-80/2013 és OGYI/2792-77/2013. számokon található 2013. június 12. és 17. napján kelt levelekben úgy nyilatkozott, hogy a szűrőpróbaszerű ellenőrzés során az alperes részére szállított termékeknek megvolt a másodlagos csomagolása, és az magyar nyelvű volt. Az alperes által a perben többször csatolt, a másodfokú eljárásban 2022. február 28. napján kelt előkészítő iratához is mellékelte M. M. srl. és alperes által aláírt két darab „AVIZ DE ÎNSOTIRE A MĂRFII” (Kísérő hirdetmény az árukról) alapján az is megállapítható, hogy az alperesnek a infúzió oldat neve 500 mg-os termékből gyártási szám1-el 588 darab, míg a infúzió oldat neve 100 mg-os termékből gyártási szám2-vel 704 darab került a birtokába. Az iratokhoz 2019. november 15. napján is csatolt FACTURĂ-n (számla) szintén 588 darab infúzió oldat neve 500 mg gyártási szám1-ű és 704 darab infúzió oldat neve 100 mg-os gyártási szám2-ű termék szerepel. A perben alperes maga sem vitatta a 36.G.40.017/2021/22/T/2. szám alatti levélben foglaltakat, hogy az elsődleges csomagoláson (jelen esetben az ampullán) csak a gyártási szám első 5 karaktere látható, míg a 8 karakterű teljes gyártási számot csak a termék másodlagos csomagolása (jelen esetben a faltkarton) alapján lehet megállapítani. Az előzőek szerinti kísérőlap és számla kiállításakor ezért az alperesnek az azokban feltüntetett termékek másodlagos csomagolása még rendelkezésére kellett, hogy álljon. A 36.G.40.017/2021/22/T/2. szám alatti levél szerint az azonos gyártási számú termékek másodlagos csomagolása eltérő nyelven is készülhetett. A 32.G.40.565/2017/11/F/24. szám alatt csatolt nyilatkozat értelmében azonban az Ltd. felperesi anyavállalat az előzőek szerinti gyártási számú magyar nyelvű másodlagos csomagolással ellátott infúzió oldat neve készítményeket kizárólag a felperes részére értékesített. Az OGYI/2792-127/2013. számú határozat is rögzítette – az elsőfokú bíróság által is idézett 50. oldal XV. pontjában –, hogy a perbeli centrálisan engedélyezett készítmények esetén magyar nyelvű csomagolással ellátott gyógyszert a gyártó más tagállamban nem forgalmaz. Mivel az alperes fellebbezésében is hivatkozott további infúzió oldat neve 500 mg-os és infúzió oldat neve 100 mg-os termékek vonatkozásában nem állapítható meg vagy a teljes gyártási szám, vagy az, hogy milyen nyelven készült a másodlagos csomagolásuk, ezért az alperes alaptalanul állította, hogy a felperes részére a számú szállítólevél szerint leszállított gyártási szám1-ű infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió termékből 1349 darabnál, míg a számú szállítólevél szerint leszállított gyártási szám2-ű infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió termékből 1829 darabnál több került az általa hivatkozott iratok szerint értékesítésre. Kizárólag az alperes által értékesített termékek

vonatkozásában állapítható meg ugyanis az, hogy a főbb adatok (termék jellemzők, mennyiség, gyártási szám, másodlagos csomagolás nyelve) megegyeznek a felperestől eltűnt készítmények főbb adataival, ahogy ezt a GYEMSZI- OGYI is megállapította az előzőek szerinti határozatának 62. oldalán. A keresetlevélhez F/5-7. sorszámon csatolt iratok alapján az is megállapítható, hogy a felpereshez érkezett – alperes által a fellebbezésében is hivatkozott – további infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió gyártási száma² volt, amelyből a keresettel érintett készítményekkel egyidejűleg a felperes 286 darabot bevételezett. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan fejtette ki részítéletében azt, hogy e további 286 darab infúzió oldat neve termék gyártási száma – feltehetőleg elírás folytán – tévesen szerepel a ügyészségi határozat száma számú nyomozást megszüntető határozatban. Az alperes a perben nem bizonyította számlák csatolásával azt, hogy a gyártási szám1-ű infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió termékből 588 darabnál, míg a gyártási szám2-ű infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió termékből 704 darabnál többet értékesített volna az 1.235.770 EUR vételár ellenében. Helytállóan hagyta ezért az elsőfokú bíróság figyelmen kívül azt, hogy a 2022. február 18. napján is csatolt OGYI/2792-127/2013. számú határozat 25. oldalán a lábjegyzetben nem 588, hanem 590 infúzió oldat neve 500 mg/ml injekció, illetve nem 704, hanem 706 infúzió oldat neve 100 mg/10ml injekció szerepel. Az OGYI-határozat szövege – a lábjegyzettel érintett részében – ugyanis egyértelmű abban a tekintetben, hogy az 588 darab infúzió oldat neve 500 mg/ml injekció és a 704 infúzió oldat neve 100 mg/10ml injekció tovább értékesítéséből alpereshez befolyt vételár összege volt 1.235.770 EUR, amelynek 2011. novembere és 2012. februárja közötti legalacsonyabb EUR (285 HUF = 1 EUR) árfolyam alapulvételével számított forintellenértéke 352.194.450 forint.

[47] Az alperes az előzőek szerinti összegből már 2013. március 22. napján átutalt a felperesnek 285.698.880 forintot képviselő neve 01000/370-62/2014.Bü. számú jegyzőkönyvben rögzített vallomása és a 2021. május 12. napján tartott tárgyaláson tett nyilatkozata szerint azért, mert feltételezte a darabszámok egyezősége alapján azt, hogy az alperes által értékesített termékek megegyeznek a felperestől eltűnt termékekkel. Az elsőfokú bíróság által beszerzett iratok között OGYI/2792-101/2013. számon csatolt iratban képviselő neve írásban úgy nyilatkozott, hogy nemcsak a darabszám, hanem a SARZS-szám (gyártási szám) is megegyezett a felperestől eltűnt és az alperes által értékesített termékek vonatkozásában. képviselő neve a perben tett tanúvallomásában, figyelemmel az ismételt kihallgatása során tett nyilatkozatára is, sem tagadta, hogy nemcsak az alperes által értékesített infúzió oldat neve termékek darabszáma egyezett a felperestől eltűnt infúzió oldat neve készítmények darabszámával, de azok gyártási száma is egyezhetett. Helytállóan értékelte ezért az alperes önkéntes teljesítését a felperes felé az elsőfokú bíróság keresetét alátámasztó bizonyítékként arra hivatkozva, hogy az alperes azt a képviselő neve által hivatkozott vádat, hogy lopott termékekkel kereskedik, az általa értékesített termékek eredetének okiratokkal való bizonyítása útján is elháríthatta volna. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a részítélete indokolásában helytállóan fejtette ki azt, hogy az ESzCsM rendelet 9. § (1) bekezdésének c) pontja alapján alkalmazandó 2. sz. mellékletének 1. és 10.1. pontjai, valamint a felperesi anyavállalat nyilatkozata alapján – figyelemmel az előzőek szerinti bizonyítékokra is – a termékadatok, a gyártási számok, mennyiségek, valamint az alperes által értékesített termékek magyar nyelvű csomagolása alapján az alperes által értékesített termékek felperestől eltűnt termékekkel való azonossága bizonyítást nyert a perben. Helytállóan fejtette ki azt is, hogy az rPp. 4. § (1) bekezdése alapján nem volt e tekintetben kötve sem a büntetőeljárásban, sem a GYEMSZI-OGYI eljárásában meghozott határozatokhoz, illetve e határozatok indokolásához.

[48] Alaptalan az alperes kereset összegszerűsége tekintetében előterjesztett kifogása is. Az rPtk. 361. §-a alapján ugyanis a másik fél rovására bekövetkezett gazdagodást kell visszatéríteni. A jogosultat ért vagyoni hátrány mértéke ebből a szempontból közömbös. A visszatérítési kötelezettségnek nem feltétele a másik fél károsodása sem. A másik fél oldalán a hátrány életszerű lehetősége vagy egy jogellenes helyzet kialakulása is okot adhat a gazdagodóval szembeni követelés érvényesítésére. Jogalap nélküli gazdagodás címén pedig a gazdagodónak nem a másik fél által elszenvedett kárt kell megtérítenie, hanem a nála kimutatható előnyt. Nincs jelentősége ezért annak, hogy a felperes a infúzió oldat neve hiányt a könyveiben milyen összegben tartotta nyilván, valamint annak sem, hogy a felperes a hiánnyal érintett szállítmányt milyen értéken vámkezelte. Az pedig a perben nem is bizonyított, hogy a hiányzó infúzió oldat neve termékeket a felperesnek – amennyiben a hiányt haladéktalanul bejelenti – selejteznie kellett volna a saját költségén. A infúzió oldat neve termékek selejtezésére vonatkozó kötelezettség egyébként is csak a felperes raktárában maradt termékekre vonatkozhatott volna, nem pedig azokra, amelyeket készlethiányként tartott számon.

[49] Miután az alperes a felperestől eltűnt termékek értékesítése folytán – a már hivatkozott OGYI- határozat szerint – 352.194.450 forint bevételhez jutott, amelyből azonban a felperesnek csak 285.698.880 forintot utalt át 2013. március 22. napján, ezért az alperes e két összeg különbözetével, 66.498.570 forinttal jogalap nélkül gazdagodott, ezért a különbözet összegét a felperesnek az rPtk. 361. §-a alapján köteles megfizetni, míg az alperes nem követelheti viszontkeresettel az általa önként felperesnek megfizetett 285.698.880 forintot. Az alperes ugyanis a már kifejtettek szerint a perben nem hivatkozott, illetve bizonyított olyan jogcímet, amelyre tekintettel e 285.698.880 forint jogszerűen megillehetné. Miután az rPtk. 364. §-a alapján alkalmazandó rPtk. 360. § (1) bekezdése értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, ezért a perbeli készítmények értékesítéséből befolyt vételár után a felperes késedelmi kamatkövetelést az elsőfokú bíróság által középárányosan megállapított, fellebbezéssel kifejezetten nem vitatott időponttól kezdődően a kifizetésig alaposan érvényesíthetett.

[50] A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési eljárásban felmerült részperköltségéről az rPp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

[51] A Fővárosi ítéltábla előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a részítélet részbeni hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban a felperes még el nem bírált 285.698.880 forint tőke megfizetése iránti kereseti kérelméről és a perköltség viseléséről kell határoznia.

[52] A felperes az újabb eljárásban a keresetét fenntartva az rPtk. 361. §-a alapján kérte az alperes kötelezését 285.698.880 forint megfizetésére. Úgy nyilatkozott, hogy az alperes által korábban a részére megfizetett 285.698.880 forint a kezelésében álló letéti számlán van.

[53] Az alperes továbbra is kérte a kereset elutasítását. Azzal érvelt, hogy az alperes 2013. március 22. napján 285.698.880 forintot átutalt felperes bankszámlájára, ezért alperes ezzel az összeggel semmiképpen sem gazdagodhatott.

[54] Az elsőfokú bíróság a 2022. június 8. napján kelt 36.G.40.822/2022/6. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.584.600 forint perköltséget.

[55] Az ítéletének indokolásában ismertette az rPtk. 361. § (1) bekezdését, amely szerint aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni.

[56] Abból indult ki, hogy a 36.G.40.017/2021/30. számú részítélete indokolása szerint felperes bizonyította, hogy az eltűnt termékek az alpereshez kerültek, aki azokat értékesítette. Az alperes nem tudta igazolni az általa értékesített termékek beszerzési forrását. Mindez azzal a következménnyel jár, hogy az alperes a felperes rovására, jogalap nélkül jutott vagyoni előnyhöz. A vagyoni előny, amely alperesnél kimutatható, 66.495.570 forint. A Fővárosi Ítéltábla részítéletében helybenhagyta az elsőfokú részítéletnek azt a rendelkezését, amely alperest 66.495.570 forint megfizetésére kötelezte.

[57] A felperesnek a 285.698.880 forint megfizetésére kötelezés iránt fenntartott keresete azért nem találta alaposnak, mert az alperes 2013. március 22-én átutalt az eltűnt termékek ellentételezéseként 285.698.880 forintot felperesnek. A felperes a 2022. június 8. napján tartott tárgyaláson azt a nyilatkozatot tette, hogy a 285.698.880 forint továbbra is felperes kezelésében álló letéti számlán található. Mindez azt jelenti, hogy a termékek eltűnéséből kifolyólag elszenvedett 352.194.450 forint felperesi veszteségből az alperes visszajuttatott felperes részére 285.698.880 forintot még a jelen per megindítása előtt. Alperes ezzel az összeggel nem gazdagodhatott jogalap nélkül, mert ez az összeg 2013. március 22-e óta folyamatosan felperes rendelkezésére áll. Ha a bíróság megítélné a 285.698.880 forintot felperesnek, akkor pont felperes lenne az a személy, akinél a jogalap nélküli gazdagodás kimutatható lenne, mert az alperes ezt az összeget már korábban a felperes rendelkezésére bocsátotta. A felperesnek attól sem kell tartania, hogy jogtalanul tartja magánál a korábban már átutalt 285.698.880 forintot, mivel alperesnek fenti összeg visszakövetelése iránt előterjesztett viszontkeresetét a bíróság 36.G.40.017/2021/30. számú részítéletében elutasította. A Fővárosi Ítéltábla a viszontkereset elutasításával egyetértett, és a viszontkeresetnek ezt a részét 13.Gf.40.375/2021/6-II. számú részítéletével helybenhagyta.

[58] A perköltség viseléséről az rPp. 81. § (1) bekezdése alapján a pernyertesség, pervesztesség aránya alapján döntött.

[59] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresete teljesítését és az alperes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[60]

Érvelése szerint az elsőfokú bíróság az rPp. 3. § (2) bekezdésében rögzített rendelkezési elvet megsértve az rPp. 215. S-abba ütközően az alperes nyilatkozatain túlterjeszkedett. Nem lett volna akadálya annak, hogy alperes ne csupán viszontkeresetet, hanem annak elutasítása

esetére beszámítási kifogást terjesszen elő akár bármelyik megismételt elsőfokú vagy másodfokú eljárásban, és kérje a korábban átutalt 285.698.880 forintot beszámítani az általa jogalap nélküli gazdagodás címén elért és a felperes részére járó összesen 352.194.450 forint összegbe. Azonban az alperes beszámítási kifogást nem terjesztett elő az eljárás során, és beszámítási nyilatkozatot azt az eljáráson kívül sem jelentett be felperes irányába. Nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a viszontkereset elutasítása okán felperesnek lenne jogcíme – a beszámítás hiányában – megtartani a részére átutalt 285.698.880 forintot. Ha ugyanis alperes beszámítást közölt volna, azzal a jognyilatkozatával teremthetett volna jogcímet a 285.698.880 forintnak.

[61] Előadta, hogy a 285.698.880 forint jelenleg egy elkülönített letéti számlán áll éppen azért, mert felperesnek nincs jogcíme azt a könyveibe és nyilvántartásaiba bevezetni. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 161. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a kettős könyvvitelt vezető gazdálkodó az egységes számlakeret előírásainak figyelembevételével olyan számlarendet köteles készíteni, amely szerinti könyvvezetés az e törvényben előírt beszámoló készítését maradéktalanul biztosítja. A számlarend többek között tartalmazza továbbá a számla értéke növekedésének, csökkenésének jogcímeit, a számlát érintő gazdasági eseményeket, azok más számlákkal való kapcsolatát. Csak akkor tudja könyveibe kimutatni a befolyt 285.698.880 Ft összeget, ha tudja annak jogcímét.

[62] Alperes az összeg átutalását követően téves utalás címén visszakövetelte az összeget, az átutalt összeget nem kérte beszámítani a jogalap nélküli gazdagodás címén általa fizetendő összegbe, az elsőfokú bíróság pedig azzal, hogy ítéletében elutasította a 285.698.880 forint megfizetése iránti kérelmét, szintén elzárta felperest attól, hogy jogalap nélküli gazdagodás címén tüntesse fel könyveiben a befolyt összeget.

[63] Adójogi szempontból – így különösen az áfa és a társasági adó vonatkozásában – nem mindegy, hogy kártérítésként, vételárként vagy esetleg jogalap nélküli gazdagodásként számolja el felperes a 285.698.880 forintot. De minden esetben szükség van a jogcím tisztázására, amely elsősorban alperes tehetett volna meg, ha beszámítani kéri az összeget (ezzel elismerve, hogy az jogalap nélküli gazdagodás jogcímén jár felperesnek), akár a viszontkeresetet jogerősen elutasító részítélet alapján. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság ítélete tisztázhatta volna a jogcímet azzal, hogy a 285.698.880 forint összeget jogalap nélküli gazdagodás címén ítéli meg felperes részére.

[64] Álláspontja szerint nem a bíróság feladata, hogy az alperest a kétszeres fizetés veszélyétől megóvja azzal, hogy az alperes jognyilatkozatain túlterjeszkedve beszámít egy követelést a keresetbe. Az ítéletben ezzel szemben rögzíthette volna, hogy alperest kötelezi jogalap nélküli gazdagodás címén 352.194.450 forint megfizetésére azzal, hogy ebből 285.698.880 forint pénzügyi teljesítést nem igényelt, biztosítva ezzel, hogy erre az összegre végrehajtás ne legyen vezethető, ugyanakkor rögzítve felperes jogcímét is a 285.698.880 forintra.

[65] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[66] A fellebbezés nem alapos.

[67] Az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2022. március 2-án kelt 13.Gf.40.375/2021/6-II. számú részítélete anyagi jogerővel rendelkezik, ami kizárja azt, hogy a felek az abban már elbírált jogot egymással szemben vitássá tegyék [rPp. 229. § (1) bekezdés]. Az anyagi jogerő folytán a peresített jogviszony alapján a feleket megillető jogokat és az őket terhelő kötelezettségeket végérvényesen eldöntöttnek kell tekinteni, az anyagi jogerő kizárja az újbóli elbírálás lehetőségét.

[68] A Fővárosi Ítéltábla a 13.Gf.40.375/2021/6-II. számú részítéletében megállapította, hogy felperes a részére leszállított 1349 darab infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió készítmény (sarzs szám1) és a számú szállítólevél szerint leszállított 1829 darab infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió készítmény (sarzs szám2) termékek tulajdonjogát megszerezte. A infúzió oldat neve 500 mg koncentrátum oldatos infúzió készítményből (sarzs szám1) hiányzó 588 (14x42) darab, míg a infúzió oldat neve 100 mg koncentrátum oldatos infúzió készítményből (sarzs szám2) hiányzó 704 (8x88) darab termék azonos volt az alperes által értékesített termékekkel. Az alperes az általa értékesített, a felperestől eltűnt mennyiséggel azonos mennyiségű infúzió oldat neve termékek tulajdonjogát nem szerezte meg, más olyan jogcímmel sem rendelkezett, amely alapján a termékekért kapott vételárat megtarthatná. Az alperes a felperestől eltűnt termékek értékesítése folytán 352.194.450 forint bevételhez jutott, azzal az rPtk. 361. §-a alapján a felperes rovására jogalap nélkül gazdagodott. Az alperes a jogalap nélküli gazdagodás visszatérítéseként a felperesnek 285.698.880 forintot utalt át önként 2013. március 22. napján, ezért az alperes e két összeg különbözetét, 66.498.570 forintot a felperesnek köteles megfizetni.

[69] A Fővárosi Ítéltábla a jogerős részítéletében abban is állást foglalt, hogy az alperes nem követelheti viszontkeresettel vissza az általa önként felperesnek megfizetett 285.698.880 forintot, mert nem hivatkozott, illetve bizonyított olyan jogcímet, amelyre tekintettel e 285.698.880 forint jogszerűen megillethetné.

[70] A folytatódó eljárásban már nem volt vitássá tehető, hogy az egész 352.194.450 forint bevétellel az alperes az rPtk. 361. §-a alapján a felperes rovására jogalap nélkül gazdagodott, ezért mellőzi a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletéből azt az ezzel ellentétes megállapítást, hogy az alperes a jelen per megindítása előtt felperes részére visszajuttatott 285.698.880 forint összeggel nem gazdagodhatott jogalap nélkül.

[71] A Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.375/2021/6-II. számú jogerős részítélete alapján már az sem volt vitássá tehető, hogy az alperes a jogalap nélküli gazdagodás visszatérítéseként fizette meg önkéntes teljesítéssel a felperes részére 2013. március 22-én átutalással a felperes által még követelt 285.698.880 forintot.

[72] Az elsőfokú bíróságnak a folytatódó eljárásban kizárólag arról kellett döntést hoznia, hogy 285.698.880 forint jogalap nélküli gazdagodás visszatérítésére kötelezhető-e az alperes. A felperes módosított keresetének még el nem bírált része a tartalma szerint nem megállapításra, hanem marasztalásra irányult, a felperes a keresetét változatlanul fenntartotta. A marasztalási kereset lényege az az érdek, hogy a felperes olyan teljesítéshez jusson, amelyre az alperes kötelezve van.

[73] A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az alperes a per során nem védekezett azzal, hogy beszámítási nyilatkozatot közölt és a perben beszámítási kifogást sem terjesztett elő. Azonban az érdemi védekezésében arra hivatkozott, hogy a keresettel érvényesített követelést a felperesnek már teljesítette a követelt 285.698.880 forint átutalásával.

[74] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a marasztalási kereset teljesítését kizárja az a jogi tény, hogy a felperes keresetével érvényesített további 285.698.880 forint követelése az alperes teljesítésével 2013. március 22-én megszűnt. Az a körülmény, hogy utóbb az alperes eredménytelenül követelte vissza az átutalt összeget, a teljesítés követelést megszüntető joghatását nem érinti, ezért megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

[75] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – az indokolás részbeni megváltoztatásával és kiegészítésével – az rPp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[1] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, de az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg, ezért a másodfokú eljárásban felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért arról a Fővárosi Ítéltáblának nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2022. november 30.

Dr. Pusztai Anita
a tanács elnöke

Dr. Ócsai Beatrix
Edit
előadó bíró

Dr. Lupóczné dr. Krammer
bíró